

همه روزهایی که امام خمینی «ایام الله» دانست

در مکتب امام و رهبری، آن نیروی نامتناهی‌ای که در جبهه حق وجود دارد که «یوم الله» را رقم می‌زند و طومار جبهه باطل را در هم می‌پیچد، به صحنه آمدن ایمان یک امت و ملت است.

در مکتب امام و رهبری، آن نیروی نامتناهی‌ای که در جبهه حق وجود دارد که «یوم الله» را رقم می‌زند و طومار جبهه باطل را در هم می‌پیچد، به صحنه آمدن ایمان یک امت و ملت است.

خبرگزاری فارس گروه اندیشه: مؤلفه‌ای در یوم الله شدن ایام مؤثر است و آن اینکه؛ چشم‌پاوری در تحلیل ایام اصلاً تصوریش را هم نمی‌کند که بناست پیروزی عظیمی برای جبهه حق رقم بخورد. چرا که معتقد است امکانات مادی جبهه حق در مقابل جبهه باطل، اصلاً قابل قیاس نیست.

روایت امام از یوم الله ۲۶ دی

در این اثنا صحنه‌ای را که امام خمینی (ره) برای زمان فرار شاه تصویر کرده است را مشاهده کنید: «آن روزی که این خبیث فرار کرد از «ایام الله» بود؛ که یک ملتی که هیچ نداشت یک قدرت را شکست، به طوری که نتوانست بماند. نه قدرت خودش، قدرت همه؛ دنیا ایستاده بود مقابل شما، من مطلع بودم، دنیا ایستاده بود پشتیبان، پشتیبان خودش اول؛ پشتیبان وارث آن، که این شخص بختیار باشد، ثانیاً، ایستاده بودند دنبال او که نگاهشان دارند. دو دستی آمریکا چسبیده بود که شاه را نگه دارد. وقتی او فرار کرد، دو دستی چسبیده بودند بختیار را نگه دارند. می‌فرستادند پیش ما که این از ماست، این مال ماست! نوکر بودند اینها». (صحیفه امام، ج ۹؛ ر.م.ا، ص: ۴۶۷)

«یوم الله» یعنی به صحنه آمدن ایمان یک امت

در مکتب امام و رهبری، آن نیروی نامتناهی‌ای که در جبهه حق وجود دارد که «یوم الله» را رقم می‌زند و طومار جبهه باطل را در هم می‌پیچد، به صحنه آمدن ایمان یک امت و ملت است. ولو این امت به لحاظ مادی، قوه و نیرویی نداشته باشد، اما ایمان یک امت قدرتی است که هیچ قدرت مادی یارای مقابله با او را ندارد.

حضرت امام (ره) در بیان یوم الله بودن ۱۷ شهریور خاطره بسیار عجیب نقل می‌کنند که حاکی از این است که این روحیه شهادت طلبی در تمام مردم حتی یک کودک ۱۲ ساله هم ایجاد شده بود: «۱۷ شهریور از «ایام الله» است. و باید یادمان نرود این را، آن قدر شهید دادیم و آن قدر خون دادیم ما آن روز و در مقابل اجانب و در مقابل وابستگان به اجانب، قیام کردند ملت ما و خونشان ریخته شد، لکن پیروز شدیم. مبدأ پیروزی و همه روزهایی که نمی‌توانیم ما بشمریم. این روزهایی که آن‌ها با کمال شقاوت حمله می‌کردند و شما با کمال شجاعت زن و مردتان می‌ایستادید در مقابلشان. یک کسی که برای من نقل کرد گفت من خودم دیدم که یک بچه ده دوازده ساله - یک همچو چیزی- سوار موتورسیکلت بود و رفت طرف تانک! تانک هم او را زیر گرفت از بین برد. اما یک همچو روحیه پیدا شده بود که بچه دوازده ساله هم حمله به تانک می‌کرد، با دست خالی و هیچی!»؛ (همان ص ۴۶۹)

چرا شب ۲۲ بهمن یوم الله شد!

حضرت امام (ره) در تصویر یک یوم الله دیگر یعنی شب ۲۲ بهمن ۵۷، تصویری از این تقابل ارائه می‌کنند: «این را از یاد نبرید که تمام چیزها را جمع کردند و تمام کیدها را درست کردند برای اینکه در یک شب بریزند کودتا کنند و همه اشخاصی که احتمال می‌رود یک کاری از آن‌ها بیاید همه را از بین ببرند، ملت را باز برگردانند به آن حال اول، خدا نخواست. این یکی از «ایام الله» بود که شما ملت شریف نورانی با قلبهای پر از ایمان ترسیدید و آن روز ریختید به خیابان‌ها، با اینکه اعلام حکومت نظامی بود، ریختید به خیابان‌ها و خنثی‌کردید؛ شد آن چیزی که آن‌ها می‌خواستند. می‌خواستند خیابان‌ها خلوت بشود، تانک‌ها را بیاورند همه جا مستقر بکنند و شب مشغول آن جنایت بشوند. خدای تبارک و تعالی به داد این ملت رسید. و آن روز یکی از ایام الله بزرگ است. همه قدرت‌ها دنبال اینها بودند. همه قدرت‌ها، نه فقط قدرت ابرقدرت؛ دیگران هم بودند. آن‌هایی که به نرخ روز کارهایشان را می‌کنند؛ نان به نرخ روز می‌خورند. همه آن روز پشتیبانی می‌کردند، مع ذلک خدای تبارک و تعالی به شما مرحمت فرمود، شما را بر این قدرت‌های بزرگ پیروز کرد و دست اجانب را از مملکت شما کوتاه کرد». (همان ص ۴۶۸)

آنچه در تشییع سردار شهید سلیمانی رخ داد این بود که این ایمان الهی که خود را در ایمان به ارزش های انقلاب و مقاومت، نشان می دهد، در آحاد مردم بروز پیدا کرد. همه مردم از هر قشر و با هر ظاهری این ایمان را به صحنه آوردند. رقم زدن این صحنه مختص یک عده خاصی نبود. بنابراین اگر بناست که قوی شویم، مرکز قدرت این عالم در ایمان ملت ها است، از این سرمایه تمام ناشدنی محافظت کنیم.